

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Václav VLČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

Brno, 17. 4. 2024
sp. zn. Zin 49/2024

D. S.
XY,
XY
XY@XY

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“)

Vážený pane,

Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 28. 3. 2024 Vaši žádost o poskytnutí informace, sp. zn. vide supra (dále jen „projednávaná žádost“), v následujícím znění (důraz doplněn):

„Vážení,
dovoluji si Vás tímto požádat o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím, a to konkrétně o poskytnutí znění následujících rozhodnutí:

- **rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 3. 1997, sp. zn. 3 Cdon 951/96;**
- rozhodnutí (bývalého) Nejvyššího soudu, sp. zn. Cpj 264/62 (uveřejněného rovněž ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek roč. 1976, pod č. 11, str. 95);
- rozhodnutí (bývalého) Nejvyššího soudu, sp. zn. 1 Cp 264/62, popř. Rozhodnutí a stanoviska ve věcech občanskoprávních (Cpj 14/63 - 1 běž. č. /9/.“

Podle § 14 odst. 5 písm. c) informačního zákona „Povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli“.

Podle § 2 odst. 1 informačního zákona jsou povinné subjekty povinny poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Působnost Nejvyššího soudu je popsána v § 14 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), který stanoví, že:

„(1) Nejvyšší soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů v občanském soudním řízení a v trestním řízení zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že a) rozhoduje o mimořádných opravných prostředcích v případech stanovených zákony o řízení před soudy, b) rozhoduje v jiných případech stanovených zvláštním právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou, s níž vyslovil souhlas Parlament, již je Česká republika vázána a která byla vyhlášena.

(2) Nejvyšší soud dále rozhoduje a) o uznání a vykonatelnosti rozhodnutí cizozemských soudů, vyžaduje-li to zvláštní právní předpis nebo mezinárodní smlouva, s níž vyslovil souhlas Parlament, již je Česká republika vázána a která byla vyhlášena, b) v dalších případech stanovených zvláštním právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou, s níž vyslovil souhlas Parlament, již je Česká republika vázána a která byla vyhlášena.

(3) Nejvyšší soud sleduje a vyhodnocuje pravomocná rozhodnutí soudů v občanském soudním řízení a v trestním řízení a na jejich základě v zájmu jednotného rozhodování soudů zaujímá stanoviska k rozhodovací činnosti soudů ve věcech určitého druhu.“

V rámci projednávané žádosti požadujete informace (**vyjma zvýrazněné části**), které se nenacházejí v působnosti povinného subjektu. Povinný subjekt vzhledem k předmětu žádosti doporučuje se s obdobnou žádostí obrátit např. na Národní archiv v Praze, Archivní 2257/4, 149 00 Praha 4, který by požadovanými informacemi či jejich částí mohl teoreticky disponovat, byť vzhledem k plynutí skartačních lhůt je to spíše nepravděpodobné.

Na vysvětlenou povinný subjekt uvádí, že Nejvyšší soud (v minulosti původně pod názvem Nejvyšší soud České republiky), byl ustanoven podle § 33 odst. 1 zákona České národní rady č. 17/1993 Sb. Tento zákon měnil a doplňoval tehdejší zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění zákona č. 264/1992 Sb. Účinnosti nabyl dne 1. 1. 1993, což je i datum počátku působnosti Nejvyššího soudu. Nejvyšší soud se tehdy stal faktickým nástupcem Nejvyššího soudu České a Slovenské federativní republiky, přičemž zatímco federální nejvyšší soud působil v Praze, současný Nejvyšší soud je situován od roku 1993 do Brna. Tato skutečnost měla v letech 1992 a 1993 jeden praktický důsledek – s koncem činnosti Nejvyššího soudu České a Slovenské federativní republiky byla provedena rozsáhlá inventura spisů, resp. provedlo se důsledné archivační řízení, aby spisové materiály, které nově zřízený Nejvyšší soud nebude v Brně potřebovat pro svoji rozhodovací činnost, nebyly bezúčelně z končícího federálního nejvyššího soudu převáženy na Moravu. Materiály, u kterých bylo v rámci zmíněného archivačního řízení vyhodnoceno, že je třeba je archivovat, převzal Národní archiv, další byly skartovány.

Závěrem povinný subjekt dodává, že i vzhledem ke znění zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, ve znění pozdějších předpisů, respektive zvláště vzhledem k běhu skartačních lhůt, by se dané informace (jakož i jiné informace ze zájmového období) již nenacházely v působnosti povinného subjektu, neboť Nejvyšší soud není orgánem uchovávajícím archiválie.

Jelikož požadujete ve vymezené části informace mimo působnost Nejvyššího soudu, jimiž Nejvyšší soud nedisponuje a zároveň ani nemá žádný zákonný důvod, proč by jimi disponovat měl, proto se projednávaná žádost podle § 14 odst. 5 písm. c) informačního zákona částečně **odkládá**.

Poučení: Proti odložení žádosti o informace nebo její části je možné podat stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) ve spojení s § 16a odst. 3 písm. a) informačního zákona. Stížnost lze podat do 30 dnů ode dne doručení. Lhůta začíná běžet následující den po dni doručení. Stížnost se podává k Nejvyššímu soudu, který ji následně předloží Úřadu pro ochranu osobních údajů k rozhodnutí, pokud stížnosti sám zcela nevyhoví.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Povinný subjekt požadované informace, které se nacházejí v působnosti povinného subjektu a nebyly tak odloženy, poskytuje formou následujícího sdělení a přílohy.

Podle § 15 odst. 3 informačního zákona „*Pokud povinný subjekt poskytuje informaci formou kopie dokumentu, z něhož vyloučil pouze osobní údaje, nemusí vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti.*“.

K projednávané žádosti povinný subjekt v příloze poskytuje rozhodnutí sp. zn. 3 Cdon 951/96, a to v pseudonymizované podobě.

Závěrem povinný subjekt dodává, že informace je poskytována bez chráněných osobních údajů účastníků řízení či třetích osob. Projednávanou žádostí bylo požadováno poskytnutí rozhodnutí v „plné“, tedy nepseudonymizované podobě, jelikož v jejím textu nebyla náležitost anonymizace (pseudonymizace) uvedena. Povinný subjekt tak části žádosti nemohl vyhovět, konkrétně v rozsahu chráněných osobních údajů, které není možné poskytnout. Povinný subjekt přitom dospěl k závěru, není nezbytné přistoupit k vydání rozhodnutí, jímž by projednávanou žádost částečně odmítal v rozsahu osobních údajů.

Na úplný závěr považuje povinný subjekt za vhodné upozornit, že zákonným označením Nejvyššího soudu je od 1. 4. 2002 podle § 10 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, „Nejvyšší soud“, tedy nikoli např. „Nejvyšší soud České republiky“, „Nejvyšší soud ČR“ či „Nejvyšší soud v Brně“ nebo „Nejvyšší soud Brno“.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Lhůta pro podání stížnosti začíná běžet den po dni doručení. Stížnost se podává Nejvyššímu soudu, který ji k rozhodnutí předloží Úřadu pro ochranu osobních údajů, pokud stížnosti sám zcela nevyhoví.

Pro správné určení počátku výše uvedené lhůty Vás povinný subjekt zároveň žádá o zpětné potvrzení přijetí této odpovědi do e-mailu odesílatele.

S pozdravem

Mgr. Václav Vlček
vedoucí oddělení styku s veřejností
pověřený vyřizováním žádostí o informace

Příloha: 3 Cdon 951_96.pdf